

Yeshiva University
Kollel Yom Rishon
Medical Ethics Edition

WWW.YUMEDICALETHICS.COM

*A Parent's Right to Choose:
Prenatal Genetic Modification
and its Halachic Ramifications*

Rabbi Mordechai Willig
April 3, 2016 • כ"ד אדר ב' תשע"ו

1. בראשית פרק ל פסוק כא
ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה :

2. רש"י בראשית פרק ל פסוק כא
(כא) דינה - פירשו רבותינו שדנה לאה דין בעצמה אם זה זכר לא תהא רחל אחותי כאחת השפחות, והתפללה עליו ונהפך לנקבה :

3. תרגום יונתן בראשית פרק ל פסוק כא
(כא) ומן בתר כדין ילידת ברת וקרת ית שמה דינה ארום אמרת דין הוא מן קדם יי דיהון מני פלגות שבטיא ברם מן רחל אחתי יפקון תרין שבטין היכמא דנפקו מן חדא מן אמהתא ושמייע מן קדם יי צלותא דלאה ואיתחלפו עובריא במעיהון והוה יהיב יוסף במעהא דרחל ודינא במעהא דלאה :

4. בראשית פרק מו פסוק י
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושואל בן הכנענית :

5. רש"י בראשית פרק מו פסוק י
(י) בן הכנענית - בן דינה שנבעלה לכנעני, כשהרגו את שכם לא היתה דינה רוצה לצאת עד שנשבע לה שמעון שישאנה :

6. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף צז עמוד ב
ת"ש : שני אחים תאומים גרים, וכן משוחררים - לא חולצין ולא מייבמין, ואין חייבין משום אשת אח ; היתה הורתן שלא בקדושה ולידתן בקדושה - לא חולצין ולא מייבמין, אבל חייבין משום אשת אח.

7. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף צח עמוד א
אמר רבא : הא דאמור רבנן אין אב למצרי, לא תימא משום דשטופי בזמה, דלא ידיע, אבל ידיע חיישינן, אלא אפילו דידיע נמי לא חיישינן, דהא שני אחין תאומים, דטפה אחת היה ונחלקה לשתים, וקתני סיפא : לא חולצין ולא מייבמין, ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא לזרעיה, דכתיב : (יחזקאל כ"ג) בשר חמורים בשרם וזרמתם סוסים זרמתם.

8. רש"י מסכת יבמות דף צח עמוד א
הא דאמור רבנן אין אב למצרי - ואפילו היכא דליכא למימר כקטן שנולד דמי כגון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה דיש לו שאר מן האם כשאר ישראל גמור ואין לו שאר מן האב.

9. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עח עמוד א-ב
נכרית מעוברת שנתגיירה - בנה אין צריך טבילה, אמאי אין צריך טבילה? וכי תימא משום דרבי יצחק, דאמר רבי יצחק : דבר תורה, רובו ומקפיד עליו - חוצץ, רובו שאינו מקפיד עליו - אינו חוצץ, והא אמר רב כהנא : לא שנו אלא רובו, אבל כולו - חוצץ! שאני עובר, דהיינו רביתה.

10. חידושי הרמב"ן מסכת יבמות דף מז עמוד ב
נתרפא מטבילין אותו מיד. תמהני למה משהין אותו יטבילוהו תחלה ומיד ימול, ושמא מצוה למול ואחר כך לטבול, אי נמי כיון שהמילה קשה עליו מלין אותו תחלה כדי שאם דעתו נוקפו יפרוש, ומיהו אם טבל ואחר כך מל הרי זה גר דלא שנא מילה וטבילה ולא שנא טבילה ומילה, תדע דהא אמרינן לקמן בפרק הערל (ע"ח א') גיורת מעוברת שטבלה בנה אין צריך טבילה והרי קדמה טבילה למילתו אם זכר הוא והוה ל"י למימר בתה אינה צריכה טבילה.

11. תוספות מסכת סוטה דף מב עמוד ב
מאה פפי וחד נאנאי - בירושלמי בפרק החולץ אגמרא וחייבין אשם תלוי את ש"מ [שהאשה] מתעברת וחוזרת ומתעברת את ש"מ שאין האשה מתעברת משני בני אדם כאחת ופליגי על רבנן דאגדתא דרבנן דאגדתא אומרים ויצא איש הבינים ממערכות פלשתים ממאה ערלות פלשתים שהערו בה מאה ערלות פלשתים אמר רבי מתניא ולא פליגי עד שלא נסרחה הזרע האשה מתעברת משני בני אדם כאחת משנסרח הזרע אין האשה מתעברת משני בני אדם כאחת זה משמע שכולן מאה היו אבותיו שהרי מכולן נתעברה אמו.